

Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkışafı Agentliyi

Azərbaycanlıq ideyasının təbliği

Faiq Ələkbərli
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

VIII Yazı

20-ci əsrin əvvəllərində Pozi-tivizmə rəğbət bəsləyənlərdən olan Sənətulla Eynullayev O. Kontun, H. Spenserin ideyalı-rını təbliğ etmişdir. O, "Nidayı ruh" məqaləsində yazdı: "Avro-pa və digər qitəati-mədəniyyənin fəlsəfeyi-elmiyyəsi, həqiqiyun, əqliyun, təkamiliyyun və madi-yun (realizm, rasionalizm, evo-lusionizm, spiritualizm və mate-rializm) və sairə kimi yekdigeri-nə müxalif olan birər məsləki-fəlsəfə təşkil ediyorlarsa da, bunla-rın əsası... bilməməkdən ibarət və... bilməməkdən nəşət edən şeylərdir. Belə olmasa idi yek di-gərə müxalif yüzlərə bir (izm) məsləki-fəlsəfi... meydana gəl-məzdi: bunlardan bildiyi həqiqəti-müsbat (pozitivizm) olsa idi bir zaman surəti-qətiyyətdə qəbul edilər, ixtilafə məhəl qalmazdı".

Ona görə ictimai inkışafın mənbəyi islam dini və onun doğruduğu adət və ənənələdir: "İnsanların maddi və mənəvi səadətləri yalnız islamıyyətlə təmin edilmişdir. Çünkü maddi və mənəvi müaviznəti həyatı tənzim edəcək ədaləti həqqaniyyət islamın şəriəti əsasyyəsindədir". 2 Eynullayev daha sonra yazdı: "Bəşəriyyət, təbiətin xaricində bir ünsüri-müstəqil degil, bilaəks təbiətin içindəki əczai-mövcudatdan bir cüz olub, mənzumeyi-kainatın ahengi... Ümumi hərəkəti ilə bir nizamda hərəket edir. Mənzumeyi-kainat isə bütün heytile günəşin təsirinə əsir olub, təvəllüd edəcəyi nə qədər əhvali-hadisət və təbəddülər var isə... günəşin təsiri ilə vücudə gəlir. Heyəti-kainat makinasının bir cizi olan küreyi-ərz bütün kütləsətə günəş təsirinə təbe olduğu kimi, onun üzərində yaşayan canlı ünsürün cümləsindən bir növü də ki, "bəşər" deyilməklə məlumatdır doğrudan-doğrua kureyi-ərzədə vüqua gələn təhevəvlata uyğun olaraq hərəkət edir... bunun üçün insanın maddiyat və mənəviyyati, hissyyatı və əqliyatı təbiət qüvvələri ilə bağlanmışdır. Təbi-ətdə qədər hadisət və təbəddülət vüqua gelsə insanda da vəqə olur".

Eynullayev başqa bir məqaləsində də yazdı ki, "sosializm... quru xəyal aləmindən çıxacaq şey olmadığından bəşəriyyətə hənüz bir şey verməmişdir". 4 Ona görə sosializm gerçəkləşsə belə, bəşəriyyət in-diki bəlalardan, böhranlardan qurtula bilməyəcəkdir. Eynullayev "Mərakeşdə qiyam" məqaləsində isə yazdı ki, bəşəriyyətin artma-sına nisbətən torpaq artmayıb, getdiyə sixilir: "Buna görə də mil-lətlər bir-birinə hücum edib, müharibə açmağa, onun torpağını al-maşa və kəndisində (özünə) istila və istimlak etməyə məcbur olur".

Milli-demokratik ideya cərəyanı: türkçülük/azərbaycanlıq, çağdaşlıq və islamçılıq

nisbətən torpaq artmayıb, getdiyə sixilir: "Buna görə də millətlər bir-birinə hücum edib, müharibə açmağa və kəndisində (özünə) istila və istimlak etməyə məcbur olur".

Əbdülxalıq Qafarzadə Cənnətinin (1855-1931) dünyagörüşündə islamçılıq, turançılıq və Azərbaycan türkçülüyü xüsusi yer tutmuşdur. Hələ, 1880-ci illərdə birgə iştirakçıları olduqları şeir məclislərində Cənnətin is-tedadını görən S.Ə.Şirvani onun həmin dövrə az tanınmasına tə-əccübünə də ifadə etmişdir. Se-

Cənnətiyə görə, millətin cə-halətdən və köləlikdən qurtuluşu uğrunda mübarizə aparanlar isə həmişə zülmə rastlaşır əzab-əziyyətə düşər olublar. Yeni mil-lət uğrunda çalışanların öz-ləri zəncirlənərək həbsxanlara salınıbilər. Cənnəti təessüf edirdi ki, millət uğrunda çalışanları isə bir çox hallarda əksər soydaşları da mübarizə meydanında yalnız buraxırlar. Hətta, öz içimzdən

Hüriyyət üçün vaz keçiriz can-bahımızdan,
Turanıllanz, sahibi-şənən şərifiz biz,
Əslafımızın nayıbi xeyrül-xələfiz biz.

Bütün hallarda, Cənnətinin fikrincə, kim millətinə xidmət edirse həm aləmdə adı və izi qalacaq, həm də rəhmet qazana-caqdır. Onun şeirlərində Milləti qədər Vətənə bağılılığı da çox yüksək səviyyədə eks olunmuşdur. O, Vətənə aid bir sira şeirlər yazmış, torpağını satanları ən ağır şəkildə ittiham etmişdir.

1953) Şəmkir alman-rus liseyini, daha sonra Tiflis Klassik gimna-ziyasını bitirmiş və Moskva Uni-versitetinin Tibb fakültəsinə daxil olmuşdur. 1901-ci ildə Bakıya qayıtdıqdan sonra o, "İttifaqı-müslim" təşkilatının üzvü, "Di-faj" partiyasının rəhbərlərindən olub. Həmin dövrən Qarabəyli publisist fəaliyyətinə başlayaraq "Həyat", "Irşad", "Kaspi" və digər neşrlərlə əməkdaşlıq edib.

1906-ci ildə Qacarlara,

Eynullayev başqa bir məqaləsində də yazdı ki, "sosializm... quru xəyal aləmindən çıxacaq şey olmadığından bəşəriyyətə hənüz bir şey verməmişdir". 4 Ona görə sosializm gerçəkləşsə belə, bəşəriyyət in-diki bəlalardan, böhranlardan qurtula bilməyəcəkdir. Eynullayev "Mərakeşdə qiyam" məqaləsində isə yazdı ki, bəşəriyyətin artma-sına nisbətən torpaq artmayıb, getdiyə sixilir: "Buna görə də mil-lətlər bir-birinə hücum edib, müharibə açmağa, onun torpağını al-maşa və kəndisində (özünə) istila və istimlak etməyə məcbur olur".

yid Əzimin bu təəccübünə Cənnətinin cavabı konkret olmuşdur: "Kiminin məşhurəti olur, kiminin hünəri".

Cənnətinin islamlığa hər et-diyi əsərləri "Mühəssənatı-şəriyyə", "Yənbüll-hikmət", "Təhvili-övzən" və başqalarıdır. Peyğəm-bərə (s) hər etdiyi şeirlərində Allahın Rəsulunu yer üzünü işq-landıran böyük şəxsiyyət kimi təsvir edən Cənnətiyə görə, onun dünyaya gəlməsi ilə insanlar səadətə qovuşmuş, cəhalət zülüməti hidayət nuri ilə basılmış, hətta, Kəsranın tağı düşmüş, farsların ateşi sönmüşdür. O, ya-zırdı:

Hansı peyğəmbər olub sən kibî alihimət? Yox tamaddında sənə eyləyen aşıla sıbət, Yüz verir mərdüma asarını görəcək heyət, Səndən özgə kime, aya, bu şərəfdi qismət, "Adəmə vəchi-mübahat olə izzə nəsəb".

Digər şeirində isə Cənnəti yazdı ki, "maddəri-əyyam" elə bir xələf doğurdu ki, bu dünyada misali ne görülüb, ne də görülə-cəkdir:

Necə xələf ki, onun əmri ilə dünyanın Temam rübi edər gəh qiyam, gəh sücud. Necə xələf ki, Onun qədrü şənəne nisbet, Ümumxəlq şünumat görsəni məhdud. Necə xələf ki, onun adı zikr olunduqda, Rəvəni-pakına ırsal olur salamü dürud.

Cənnəti İsləm dini ilə yanaşı millət, vətən, tərəqqi və hərriyyətə aid də bir çox dəyərləri əsərlər

elələri tapılır ki, qarınlarından və vəzifələrdən ötrü qarınlarındaşlarını və soydaşlarını məhv edirlər. Cənnəti yazdı ki:

El üçün ağlayan gözdən, de-mişlər, kur olur axır, Əzəldən kur imiş el qüssəsin-dən gəlməyən dədə. Ümidin kəsə hər kəs öz elin-dən, bikifayətdər, Kifayətsizlər ümidiñdəyiz, Həq yetsin imdadə.

Deməli, əcəbli millətlərin in-kişaf etdiyi bir zamanda Azərbaycan türklerinin geridə qalma-sının səbəbini Cənnəti bir tərəf-dən çar Rusiyasının mütəmləkə-ci siyasetində, digər tərəfdən ya-lançı "millətpərəstlər" in və "ruha-nılər" in əməllərində görmüşdür.

Bütün bunlara baxmayaraq, Cənnəti hesab edirdi ki, bir millət təhqir olunduğu halda bu həqarə-tə cavab verməli, yəni milli oya-nışa nail olmalıdır. Çünkü həqarə-tə qarşılışlığı halda, ona ca-vab vere bilməyən və bununla ra-zılaşan millət tarix səhnəsindən silinir. O yazdı ki, azərbaycan-

Cənnəti yazdı ki, kim torpağını satarsa gec-tez gözünə qara tor-paq dolacaqdır:

Ey Türk Vətən tərk qılın qılı-hayatın, Məhəmməl olı dəm hərəkatı səkanatın, Birdir vətən, getse hayat ilə məməntin, Telqin oxur, Cənnəfi, həngəm-i-vəfatın. Bu şəvən tərəfi abas qılmayırlışsaq, Torpaq satanın əşşəmə olsun qara torpaq!

Cənnətinin Vətənə hər etdiyi ən meşhur şeiri isə "Vətən tə-ranəsi" dir. Şairin fikrincə, hər bir millət üçün torpaq o qədər mü-qəddəsdir ki, dərisi bədənidən soyulsala belə, kimse ondan bir qarış da olsun başqasına vermə-meli dir:

Himmətindir, düşməni mahv eyələmətə, Ətəl kimi qəyməyalım məskənimizdən. Zülfət kimi tərvü tarolsa da dünə, Nurani edək anı dili-vəfatın. Namusi-vətan hitz üçün bezədəlim can, Ta vızılı vəbeli götürük gərdəmizdən.

Cənnəti Türkük və Vətən məfkurəsini 1919-cu ildə "Azer-

1908-ci ildə İstanbula gələrək burada "Səadət" adlı təşkilat ya-radan Qarabəyliyə həmin il hakimiyyətə gələn "Gənc türkələr" və-zifə təklif ətsələr də o bundan im-tina etmiş və 1911-ci ildə Bakıya gələrək həkimlik və publisistik fəaliyyətinə davam etdirmişdir. Az sonra yenidən İstanbula gedən Qarabəyli 2-ci Rusiya Fevrallı burjuva inqilabından sonra Bakıya qayıtmış və "Kaspi" və "Yeni həyat" qəzetlərinin baş redaktoru olmuşdur.

O, 20-ci əsrin ilk illərində mü-səlman xalqlarının nücatını yaşı-lı inqilabda, yəni "İslam birliliyi"ndə axarmışdı. Qarabəyli yazdı: "Biz özümüz bir yol bulub, o yol ilə gedəcəyiz. Bizim başqalar ilə büyəz və ədəvətimiz yoxdur. Bi-zim özümüzə məxsus da-ha la-yiq, da-ha şanlı bir vezifəyi-müca-hidəmiz vərdir ki, o vezifə də zül-məti-qəflətdə bulunan külliyyəti-avam arasında nuri-maarrifi ək-məkdir".

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur

